

ข่าวประชาสัมพันธ์ศูนย์พัฒนาอนามัยพื้นที่สูง กรมอนามัย

อุ้มบุญ แล้งแบ่งกฎหมาย-งานหอพักการเจริญพันธุ์

กลายเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง กับเรื่องราวของการอุ้มบุญ และต่อยอดไปถึงประเด็นอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของจริยธรรมทางการแพทย์ กฎหมายอุ้มบุญ การค้ามนุษย์

การอุ้มบุญเป็นพัฒนาการทางการแพทย์ที่เพิ่มโอกาสให้หญิงที่มีปัญหาหมิตรียาก โดยเฉพาะกรณีที่มีฝ่ายหญิงมีปัญหาเรื่องมดลูก ช่วยเติมเต็มความฝันในการมีลูก อาจเรียกให้เข้าใจง่ายและเห็นภาพได้ชัดว่าเป็นการ ‘ยืมมดลูกหญิงอื่น’ เพื่อตั้งครรรค์แทน โดยการนำน้ำเชื้อและไข่มาผสมกันภายนอก เช่นเดียวกับกระบวนการทำเด็ก

หลอดแก้ว (IVF) จากนั้นจึงฉีดเข้าไปเพื่อให้ฝังตัวในตัวในมดลูกของผู้รับฝากครรรค์หรือคุณแม่อุ้มบุญนั่นเอง

อีกแบบหนึ่งเรียกว่า อุ้มบุญเทียม (Partial surrogacy หรือ Gestational carrier) คือการใช้ไข่และน้ำเชื้อจากคู่คุณพ่อคุณแม่ที่แท้จริง แล้วจึงฝากไข่ที่รับการผสมเรียบร้อยแล้วเข้าไปในตัวของคุณแม่อุ้มบุญ ทำหน้าที่เป็นผู้ตั้งครรรค์แทนจนกว่าทารกจะคลอดออกมา ในกรณีนี้เด็กทารกจะไม่มีข้องทางพันธุกรรมใดๆ กับผู้

บุญเลย แม่อุ้มบุญทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้ยืมมดลูกเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันการอุ้มบุญเทียมเป็นทางเลือกได้รับความนิยมมากกว่าการอุ้มบุญแบบแรก

ทั้งนี้ความสำเร็จในการตั้งครรรค์ ก็ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและความพร้อมของมดลูกคุณแม่อุ้มบุญ หากอยู่ในช่วงวัย 20-35 ปี อันเป็นวัยเจริญพันธุ์ รวมทั้งผ่านการมีบุตรมาแล้วอย่างน้อย 1 คน ก็จะลดความยุ่งยากหรือภาวะแทรกซ้อนที่มักเกิดขึ้นได้ง่ายสำหรับการตั้งครรรค์ท้องแรก และต้องรักษาสุขภาพและบำรุงตนเองอย่างดีระหว่างตั้งครรรค์ด้วย ปัญหาเหล่านี้ทำให้กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีภารกิจหลักในการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อคนไทยสุขภาพดี จึงเร่งถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านอนามัยเจริญพันธุ์ โดยเฉพาะเรื่องของการอุ้มบุญ

ในส่วนของคุณัฒนาอนามัยพื้นที่สูง หนึ่งในหน่วยงานของกรมอนามัย ที่ดำเนินการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะชาวไทยภูเขา แม้จะไม่มีความเสี่ยงเรื่องปัญหาการอุ้มบุญ แต่ยังมีปัญหาด้านอนามัยเจริญพันธุ์ด้านอื่นๆ อาทิ เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ภาวะทุพโภชนาการในแม่และเด็ก ขาดการวางแผนครอบครัว กลายเป็นปัญหาที่แตกต่างตามสภาพสังคม

หากถามว่าปัญหาดังกล่าว เป็นการอุ้มบุญหรืออุ้มบาป? คำถามสั้นๆ แต่ตอบยากมาก เพราะคำตอบที่ถูกต้องอาจไม่ได้ถูกใจสำหรับใครหลายคน ขึ้นกับมุมมองว่าจะเอาอะไรเป็นพื้นฐาน ถ้ามุมมองผู้มีบุตรยาก การอุ้มบุญนับเป็นทางออกที่ดี แต่ควรมีกฎหมายรัดกุม แต่ถ้ามองส่วนศีลธรรม การอุ้มบุญไม่ต่างจากการยืมหรือเช่ามดลูก ให้เป็นเพียงภาชนะหรือทางผ่าน ลดคุณค่าของการตั้งครรรค์ มองข้ามความผูกพันทางจิตใจ หลายๆประเทศการอุ้มบุญจึงเป็นเรื่องผิดกฎหมาย โดยเฉพาะกรณีว่าจ้างหรือรับจ้างท้องแทน เนื่องจากร่างกายของผู้หญิงมิใช่สิ่งของที่พึงซื้อขายกันได้ แต่สำหรับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างชัดเจน การอุ้มบุญในประเทศไทยจึงเติบโตในอัตราค่อนข้างสูง และเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข 😊

